

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně obchodní společnosti **Step TRUTNOV, a.s.**, se sídlem v Praze, Litevská 1174/8, zast. společností UNTAX, s.r.o., se sídlem v Praze 10, U Továren 256/14, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. května 2011, čj. 2297/11-1300-601246, t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. května 2011, čj. 2297/11-1300-601246, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 600 Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání do dodatečného vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období květen roku 2005 a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Žaloba označila napadené rozhodnutí za nezákonné pro vady řízení v prvním stupni, neboť příslušný správce daně neprojednal s žalobkyní zprávu o daňové kontrole, a to navzdory tomu, že se žalobkyně jejího projednání domáhala. Odkázala

přítom na názor Ústavního soudu vyjádřený v jeho rozhodnutí ze dne 27. 8. 2001, sp. zn. IV. ÚS 121/01, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2007, čj. 8 Afs 61/2005-79. Prvostupňový orgán dle názoru žalobkyně jí nesdělil při projednání zprávy o daňové kontrole své stanovisko k uplatněným námitkám a to navzdory tomu, že tuto povinnost ve světle shora uvedené závazné judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu bezesporu měl. Žalobkyni rovněž nebylo umožněno v rámci projednávání zprávy vznést všechny námitky, když správce daně projednání zprávy ukončil a zprávu o jejím ukončení odeslal poštou. Tato vada řízení způsobuje dle žalobkyně nezákonnost napadeného rozhodnutí a žalobkyně se tak domáhá i zrušení rozhodnutí vydaného v prvním stupni.

Žalobkyně uvedla, že jí správce daně neuznal výdaje ve výši 1 mil. Kč vzniklé v souvislosti se smlouvou ze dne 15. 7. 2003 uzavřenou se společností SBA – Expert, a.s. (dále jen SBA), napadené rozhodnutí proto označila za nezákonné, vycházející z nesprávných skutkových a následně i právních závěrů. O poskytnutí těchto služeb svědčí především listinné důkazy, a to samotná písemná smlouva, daňové doklady č. 25050428, č. 25050425 a č. 25050429 a v neposlední řadě i svědecké výpovědi. Svědek Mgr. L. N. potvrdil, že společnost SBA poskytla dle uzavřené smlouvy žalobkyni za úplaty klíčové informace a konzultace pro získání zakázky od obce Valašská Bystřice a tudíž informace rozhodné pro uzavření obchodu. Za další klíčový důkaz považovala žalobkyně svědectví Ing. M. M., starosty obce Valašská Bystřice, z něhož zřetelně vyplynulo, že žalobkyně v důsledku informačního a znalostního náskoku před jinými soutěžiteli byla v řízení o zakázce na kotelnu úspěšná. Tuto svědeckou výpověď však žalovaný nehodnotil. Ze svědeckých výpovědí přitom vyplynulo, že žalobkyně na rozdíl od jiných soutěžitelů měla k dispozici v dostatečném předstihu informaci získanou od společnosti SBA o tom, že obec Valašská Bystřice uvažuje o záměru vybudovat kotelnu na biomasu. Žalobkyně pak této obci poskytla náměty na efektivnější využití dotací, čímž se rozšířil rozsah zakázky a ta mohla být v důsledku zlepšení ekonomičnosti realizována. I tyto informace získala žalobkyně od společnosti SBA.

Za irelevantní považovala žalobkyně šetření žalovaného v tom směru, zda společnost SBA byla jakkoliv účastna při přípravě a realizaci výběrového řízení obcí Valašská Bystřice. Žalobkyně se dle jejího názoru chovala jako podnikatelský subjekt, když v důsledku získaných informací realizovala svoji ekonomickou činnost. Zdůraznila, že na základě informace získané od společnosti SBA byl finanční rozsah zakázky zvýšen z původních 8 mil. Kč na výsledných 35 mil. Kč.

K výsledku svědka Ing. M. M. žalobkyně uvedla, že správce daně postupoval v rozporu se zákonem, když ho seznámil s obsahem listin, které byly předmětem dvoustranného závazkového právního vztahu mezi třetími osobami. Žalobkyně proto podala podnět k zahájení řízení ohledně porušení mlčenlivosti. K námitce žalovaného, že obec Valašská Bystřice požádala o poskytnutí dotace již dne 15. 5. 2003 a smlouva s žalobkyní byla podepsána až následně dne 15. 7. 2003, žalobkyně uvedla, že obci poskytla ohledně dotace ještě další podstatnou informaci, což potvrdil ve své výpovědi i starosta obce Ing. M. M., který uvedl, že

žalobkyně byla jediným soutěžitelem, který ji na dotační možnost upozornil. Žalobkyně zdůraznila, že svědectví shora uvedených svědků je nutné vyložit v souvislosti s ostatními důkazy podle zásad dané v ust. § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Tímto postupem by musel žalovaný dospět k závěru, že obě svědecké výpovědi potvrzují, že žalobkyně měla k dispozici informace, které jí poskytovaly významnou výhodu před ostatními soutěžiteli a že tyto informace jí poskytla, dle výpovědi svědka Mgr. L. N., právě SBA.

K uzavřené smlouvě o zprostředkování žalobkyně uvedla, že vůle smluvních stran směřovala k jedinému cíli a to k získání důležitých informací, jež by jí umožnily uspět ve výběrovém řízení. Žalovaný však jejich skutečnou vůli nerozpoznal. Smyslem obchodního vztahu bylo zejména poskytnutí obchodně využitelných informací a konzultací za účelem získání dodavatelské pozice pro žalobkyni v řízení organizovaném obcí Valašská Bystřice, tedy poskytnutí informací a konzultací rozhodných pro získání zmiňované zakázky. Žalobkyně přitom ve vazbě na výklad vůle účastníků smluvního vztahu odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudku ze dne 13. 5. 2010, sp. zn. 1 Afs 11/2010. Žalovaný se tak při dokazování měl především zaměřit na to, zda skutečně byly poskytnuty obchodně využitelné informace a konzultace, neboť právě tyto okolnosti byly obsahem závazkového vztahu. Správce daně však použil nevhodné důkazní prostředky a naopak další důkazní prostředky nesprávně odmítl. Žalobkyně proto navrhovala provést před soudem výslech svědka L. P., předsedy představenstva žalobkyně a svědka Mgr. L. N., člena představenstva společnosti SBA. Žalovaný tento důkaz v odvolacím řízení neprovedl, ač jeho provedení žalobkyně i v prvostupňovém řízení dne 19. 8. 2010 navrhovala. Jedině tím totiž může být zjištěna skutečná vůle obou smluvních stran. Nesouhlasila s názorem žalovaného, že výslech není třeba z důvodu, že svědek Mg. L. N. již byl dne 4. 2. 2009 vyslechnut za přítomnosti zástupce žalobkyně a L. P. se ke smlouvě o zprostředkování vyjádřil již ve své odpovědi na výzvy dne 18. 8. 2008. K tomu žalobkyně zdůraznila, že v té době z ničeho nevyplývalo, že by správce daně smluvní vůli obou účastníků smlouvy zpochybňoval. To se žalobkyně dozvěděla až dne 15. 7. 2010.

Ke svědecké výpovědi svědka Mgr. L. N. žalobkyně uvedla, že správce daně přikládal jeho tvrzení jiný význam, než jaký byl skutečně zamýšlen. Pokud totiž svědek hovořil o nerealizovatelnosti výše investice, měl na mysli návratnosti investice v podobě budoucích příjmů na pokrytí náklad na financování vlastních zdrojů tepla. Proto reakce správce daně, že na Státním fondu životního prostředí vyhodnotili projekt jako realizovatelný a požadovanou dotaci a půjčku schválili, je nepřipadná. Dále nesouhlasila se závěrem správce daně, že svědek potvrdil, že k naplnění smlouvy nedošlo, což vyvozuje z jeho tvrzení, že firma SBA nezajistila dotaci, pouze žalobkyni poradila, jak o dotaci zažádat. Nesouhlasila rovněž s tvrzením správce daně, že pokud svědek vypověděl, že šlo pouze o poskytnutí informací, popřel tak svoji odpověď, že obsah smlouvy byl naplněn. Rovněž považovala za chybné hodnocení správce daně, který do pojmu „z veřejně

dostupných zdrojů“ nezahrnul i pojem „informace projednávané v různých výborech ČR“. Za irelevantní označila žalobkyně hodnocení svědecké výpovědi i v té části týkající se technické dokumentace projektu. Žalovaný dle žalobkyně rovněž nesprávně hodnotil výpověď svědka v té části, v níž uvádí, že žalobkyni navrhl rozšíření akce na pokrytí celé obce z důvodu nerealizovatelnosti původního záměru. Správce daně však zjistil, že důvodem rozšíření investice byl pouze zvýšený zájem občanů. Dále dle názoru žalobkyně cituje správce daně výpověď svědka nepřesně, když nerozlišuje mezi pojmy „nevědět o zakázce“ a „nemít o zakázce informace“. Hodnověrnost realizace zprostředkovatelského vztahu nemůže být dle žalobkyně zpochybněna ani výpovědí starosty Ing. M. M., který konstatoval, že vyhlášení výběrového řízení probíhalo v souladu se zákonem a žádná společnost nebyla nějakým způsobem zvýhodněna.

Žalobkyně dále zdůraznila, že ani výslech zaměstnanců Státního fondu životního prostředí, ing. V. a Mgr. K. dostatečně neprokazují, že by společnost SBA nemohla získat potřebné informace na webových stránkách. Tato skutečnost by ostatně sama o sobě ani nemohla vznik zprostředkovatelského vztahu vyloučit.

Žalovaný ani správce daně tak dle žalobkyně neunesli svoje důkazní břemeno tak, jak jim ukládalo v té době ust. § 31 odst. 8 písm. c/ zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Žalobkyně přitom odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudku ze dne 28. 7. 2008, sp. zn. 5 Afs 5/2008, dle něhož je správce daně povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako neúplné a nevěrohodné. K tomu žalobkyně konstatovala, že správce daně sdělil žalobkyni své pochybnosti ohledně hospodářských operací zaúčtovaných na předložených fakturách. Žalobkyně na tuto výzvu předložila jako důkazní prostředek svědectví Mgr. L. N., přičemž skutečnosti tvrzené žalobkyní dle jejího názoru vyplývaly i z výpovědi Ing. M. M. Žalobkyně tak dle jejího mínění důkazní břemeno unesla a dále bylo povinností správce daně a potažmo žalovaného, aby své pochybnosti podepřeli důkazy. Žalovanému se však nepodařilo důkazy vyvrátit, takže to byl v konečné fázi žalovaný, kdo důkazní břemeno neunesl. Řízení o dodatečném vyměření daně je tak zatíženo procesní vadou, která má za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstančního.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správce daně vyhodnotil jednání žalobkyně v případě projednání zprávy o daňové kontrole jako bezdůvodné odepření podpisu, které nemá vliv pro platnost ve zprávě uvedených skutečností a zaslal jí zprávu poštou, resp. do datové schránky s tím, že den doručení těchto písemností považoval za den projednání zprávy. Tento postup dle jeho názoru odpovídal požadavkům uvedeným v rozsudku Ústavního soudu ze dne 27.8.2001, čj. IV. ÚS 121/01.

Žalovaný dále uvedl, že správci daně vznikly pochybnosti o tom, zda a jaké zprostředkovatelské aktivity společnost SBA žalobkyni poskytla, neboť se neomezil

pouze na předložené formální důkazní prostředky. Výzvou ze dne 5.6.2008 vyzval žalobkyni k prokázání, co konkrétně bylo předmětem marketingových a zprostředkovatelských aktivit prováděných společností SBA a dále ji vyzval k předložení důkazních prostředků o pravidelném informování o průběhu a zajištění zakázky a k doložení toho, že nárok na odpočet daně byl uplatněn v souladu se zákonem. V písemné odpovědi na výzvu žalobkyně uvedla, že společnost SBA ji informovala o záměru obce realizovat zakázku a tuto informaci získala „ze zdrojů informací projednávaných v různých výborech ČR“. Dále uvedla, že zajistila informace o rozsahu díla a navrhla řešení pomocí zvýšené dotace od Státního fondu životního prostředí o 100 % vyšší proti původní žádosti. Tyto informace žalobkyni zajistily konkurenční výhodu před ostatními zájemci o zakázku. SBA navrhla lepší technické i ekonomické řešení a tím umožnila dosažení rychlejší návratnosti investice. Díky těmto informacím se žalobkyně stala vítězem výběrového řízení vyhlášeného obcí a zakázku získala. Dále uvedla, že dosažených příjmů nebylo docíleno, kdyby zakázka nebyla financována ze strany Státního fondu životního prostředí a tedy bez uzavření smlouvy se společností SBA. Společnost SBA žalobkyni pravidelně i podle potřeby informovala telefonicky či osobně o vývoji zakázky, o finanční situaci dotovaných programů. Z této zakázky žalobkyni plynuly jak příjmy, tak hrubý zisk. Bez uvedených informací a součinnosti se společností SBA by nikdy nezískala zakázku ve výši cca 30 mil Kč. Výjimky z přidělení dotace od Státního fondu životního prostředí by nebylo dosaženo bez výrazné spolupráce pracovníků SBA při zajištění této výjimky. V dalším doplnění pak žalobkyně uvedla, že žádost obce o dotaci v původní podobě neměla šanci na schválení u fondu, a to jak z hlediska ekonomické návratnosti tak i z hlediska úspor emisí a znečišťování. Proto SBA navrhla lepší a také průchodné řešení, které se ukázalo jako úspěšné. Zlepšení návrhu mělo spočívat ve zvýšení výkonu kotelny na biomasu instalací dalšího kotle a napojení celé obce na tepelné rozvody. SBA byla přesvědčena, že jejich návrh je natolik dobrý, že má šanci získat dotaci na základě výjimky ve výši 80%.

Dále žalovaný konstatoval, že svědek Mgr. L. N. uvedl, že podle něho společnost SBA splnila obsah smlouvy. Uvedl, že informace fakturované společností SBA spočívaly v tom, že zakázka vůbec existuje a dále byly poskytnuty informace o jejím předpokládaném spolufinancování ze Státního fondu životního prostředí. Informace o tom, že obec Valašská Bystřice požádala o dotaci k zakázce od zmiňovaného fondu získala společnost SBA podle svědka z webových stránek fondu a dále z „veřejně dostupných informací“. Svědek uvedl, že informaci o zakázce získal tím, že obec již měla žádost o podporu (dotaci) na uvedeném fondu podanou. Kontaktoval předsedu představenstva žalobkyně p. L. P., MBA a navrhl mu pomoc sepsáním nabídky s návrhem lepší efektivity realizace zakázky pro obec. Podle svědka bylo financování zakázky při první žádosti o 50 % dotaci na státním fondu nerealizovatelné, proto z důvodu realizovatelnosti zakázky doporučil p. Pavlíčkovi kontaktovat obec Valašská Bystřice a té doporučit, aby obec požádala o vyšší dotaci ve výši 80 % hodnoty zakázky. Na základě toho vznikla smlouva o zprostředkování z 15.7.2003, která byla vlastně uzavřena po poskytnutí těchto informací. Provize pro SBA byla podmíněna výhrou žalobkyně ve výběrovém řízení

vyhlášeném obcí. Na otázku správce daně, zda může svědek doložit svá tvrzení průkaznými doklady, odpověděl, že informace byly řešeny operativně formou telefonátů a osobních setkání. Dodavatelskými doklady fakturované informace byly poskytnuty výhradně svědkem Mgr. N. p. L. P., MBA při jejich jednáních v Mnichově Hradišti, v Trutnově a v Praze. Žádné listinné ani jiné důkazy o jednáních a informacích poskytnutých při těchto jednáních svědek správci daně nepředložil. Na dotaz správce daně, jakou činnost společnost SBA vyvíjela, aby žalobkyně vyhrála ve výběrovém řízení, svědek odpověděl, že společnost SBA s žalobkyní pouze konzultovala efektivitu projektu. Závazek ve věci zajištění dotace spočíval podle svědka v tom, že poradil, jak má obec o dotaci požádat. Společnost SBA s nikým z obce nejednala. Závazek z čl. II. smlouvy spočívající v zajištění splatnosti faktur na účet objednatele společnost SBA nezajišťovala. Podle svědka další závazek z čl. II. smlouvy – zjištění dotace – spočíval pouze v poskytnutí rady, jak má obec o dotaci požádat. Společnost SBA s nikým ze Státního fondu životního prostředí nejednala. Na otázku správce daně, jak si společnost SBA opatřila informace pro získání dotace, svědek odpověděl „z veřejně dostupných zdrojů“. Na otázku správce daně o jaké výbory v ČR se jednalo, ze kterých byly získány informace o možnosti dotace pro obec, svědek opakovaně uvedl, že se nejednalo o žádné výbory, ale veřejně dostupné informace, aniž by zdroj upřesnil. Správce daně se dále dotázal, kdo pro společnost SBA prováděl technická řešení, výpočty a projekty, měření emisí a technickou dokumentaci, když společnost SBA v době účinnosti smlouvy neměla pro tuto specializovanou činnost živnostenské oprávnění, svědek uvedl, že se nejednalo o technické činnosti, ale o informace a postupy pro realizaci projektu, konkrétní výpočty a specializace si prováděli sami na základě doporučení společnosti SBA. Svědek na otázku zástupce žalobkyně uvedl, že společnost SBA žalobkyni navrhla, aby obci doporučila podat žádost o zvýšení dotace pro rozšíření projektu vytápění na pokrytí celé obce. Žalobkyně by nemohla vyhrát výběrové řízení, protože by bez společnosti SBA o zakázce nevěděla a do výběrového řízení se nepřihlásila.

Dále žalovaný uvedl, že správce daně kvalifikoval tuto výpověď svědka jako nevěrohodnou s tím, že neprokázala poskytnutí služeb formou sdělení obchodně využitelných informací deklarovaných na dodavatelských dokladech. Správce daně totiž shledal, že výpověď svědka o nerealizovatelnosti zakázky při žádosti o 50 % dotaci na Státním fondu životního prostředí není pravdivá. Z písemností získaných na základě dožádání u Finančního úřadu ve Vsetíně (místně příslušného správce daně obce Valašské Bystřice) vyplývá, že realizovatelnost zakázky byla řádně doložena technickou dokumentací zpracovanou firmou PROSPOL, Valašské Meziříčí. Tato dokumentace byla povinnou součástí Žádosti o podporu (dotaci) ze Státním fondu životního prostředí. Pokud svědek N. tvrdí, že akce nebyla realizovatelná, tak bez jakýchkoli důkazů znevažuje práci odborné firmy a zároveň i schopnost a odbornost pracovníků fondu, kteří posuzovali a schvalovali žádost o dotaci.

Z další písemnosti Finančního úřadu ve Vsetíně nazvané „Žádost o výjimku akce Centrální kotelna pro centrum obce“ ze dne 15.12.2003 vypracované starostou obce Ing. M. žalovaný dovodil, že udělení výjimky a poskytnutí zvýšené

dotace z 50 % na 80 % na zakázku bylo odůvodněno zájmem občanů obce o napojení na centrální zdroj tepla. Svědek N. však uvádí jako důvod žádosti o zvýšenou dotaci ve výši 80 % pouze vlastní výpočty a propočty bez konkrétního důkazu těchto propočtů, nikoli zájem občanů obce, jak vyplývá z obcí zaslaných listinných důkazů na Státní fond životního prostředí. Svědek nijak nedoložil, z jakých zdrojů získal informace o existenci žádosti o dotaci zpracovanou obcí. Svědek nedoložil ničím poskytnutí konkrétních obchodně využitelných informací, které byly předmětem fakturace ze strany společnosti SBA. Společnost SBA též nedostála svému závazku ze smlouvy ve věci zajištění dotace pro obec, se zaměstnanci fondu nikdo ze společnosti SBA nejednal. Nedostála ani svému závazku z čl. II. smlouvy ve věci zajištění splatnosti faktur na účet objednatele.

Správce daně dále vyslechl starostu obce Velká Bystřice Ing. M. M.. Z výpovědi vyplynulo, že společnost SBA neznal a nejednal s ní, jméno Mgr. N. nezná, se společností SBA obec nikdy nespolupracovala. Uvedl, že důvodem žádosti o zvýšenou 80 % dotaci byl zvýšený zájem občanů o napojení na novou kotelnu. Uvedl, že výběrové řízení na dodavatele zakázky bylo provedeno v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a žádná společnost při něm nebyla zvýhodněna. Podle svědka byla nabídka žalobkyně nejvhodnější, proto byla vybrána. Smlouva uzavřená na veřejnou zakázku je podle svědka platná, protože byly dodrženy podmínky veřejné soutěže. Uvedl, že žádná firma – ani žalobkyně – nebyla seznámena s obsahem podmínek veřejné soutěže. Na dotaz požádaného správce daně, zda by žalobkyně získala zakázku bez spolupráce s SBA svědek uvedl, že neví jakým způsobem žalobkyně získala informace o žádosti obce o podporu (dotaci). Výběrové řízení si obec organizovala sama. Svědek nevěděl, že SBA měla zabezpečovat pro obec získání státní dotace. Popsal způsob a termíny podání žádostí o dotace nejprve ve výši 50 % a později ve výši 80 % hodnoty zakázky. Kapacita kotelny na biomasu byla podle svědka plánována od počátku záměru realizace zakázky stejná (1,5 MW), zvětšení jejího výkonu však nebylo iniciováno žalobkyní, ale vedením obce. Obec byla o možnosti požádat o zvýšenou dotaci informována žalobkyní. Svědek nedokázal vysvětlit možný zdroj informací o existenci žádosti o dotaci obce a nevěděl ani o existenci smlouvy mezi žalobkyní a společností SBA. Správce daně vyhodnotil obsah výpovědi svědka Ing. M. M. tak, že ani tato výpověď jako důkazní prostředek nepotvrdila poskytnutí služeb deklarovaných na dokladech společnosti SBA. Svědek nemohl osvědčit, že společnost SBA informace a náměty ohledně zakázky poskytla. Se společností SBA se nikdy nesetkal, nikdy nebyl u jednání mezi žalobkyní a SBA, proto nemůže dosvědčit údajné předání obchodně využitelných informací. Pokud bylo výběrové řízení podle svědka řádně provedeno v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, nemohla mít žalobkyně informace o podmínkách veřejné soutěže před jejím vypsáním.

Správce daně, jak žalovaný dále uvedl, si jako důkazní prostředek opatřil stanovisko odborných pracovníků Státního fondu životního prostředí Ing. O. V. a Mgr. P. K. Správce daně chtěl výpověďmi těchto svědků zjistit způsob a rozsah informací, které bylo možno zjistit na webových stránkách státního

fondy a dalších veřejně dostupných zdrojích ohledně předmětné zakázky a dotací. Svědci potvrdili, že informace o žádostech a přiznaných dotacích se jak v současné době, tak i v minulosti zveřejňovaly až po podpisu rozhodnutí o poskytnutí podpory ministrem životního prostředí, výše dotace zveřejněna byla, avšak detaily žádosti nebyly až do podpisu ministra životního prostředí nikdy na webových stránkách fondu zveřejněny. Žádosti o podporu jsou nejprve na fondu odborně posouzeny a poté předloženy radě. Ministr životního prostředí mohl v případě výjimečného rozhodnutí navýšit podporu nad rámec stanovenými vnitřními předpisy. O toto výjimečné navýšení se jednalo i v případě předmětné zakázky. Podle svědků nebylo ani v minulosti možné na webových stránkách státního fondu zjistit cokoli o konkrétní žádosti o dotaci a jejím vyřízení až do podpisu ministra životního prostředí. Svědci popřeli, že by byla při řízení o dotaci nutná účast jakéhokoli zprostředkovatele kromě vlastního žadatele, tj. obce. Popřeli tak nezbytnost zprostředkovatelské činnosti jakéhokoli subjektu při řízení o přidělení podpory (dotace). Informace získané od zaměstnanců dle žalovaného nepotvrdily, že by SBA mohla získat obchodovatelnou informaci o zakázce a podané žádosti o podporu (dotaci) obcí před jejím schválením.

Označení výsledku svědka Mgr. N. za klíčový důkaz postrádá dle žalovaného oporu ve spisovém materiálu. Dále uvedl, že obec si zajišťovala veškeré záležitosti kolem podpory (dotace) od státního fondu sama bez jakéhokoli prostředníka. Svědek Ing. M. do protokolu uvedl, že společnost SBA neznal, ani neznal jméno Mgr. N. Výslech svědka Ing. M. neosvědčil dle žalovaného žádným způsobem, že by obec bez pomoci SBA nemohla zakázku získat a vyhrát výběrové řízení. Svědek nepřipouští, že by SBA jakýmkoli způsobem ovlivnila rozhodnutí obce o výběru nejvhodnějšího dodavatele zakázky. Nepotvrdil ani to, že by se o přiznání podpory (dotace) zasloužily žalobkyně či společnost SBA. Žalovaný proto nepřisvědčil námitce, že by výslech Ing. M. byl jednoznačným důkazem o poskytnutí informací společností SBA. Označení tvrzení správce daně za nepravdivé v tom, že si obec zajišťovala dotaci sama bez účasti SBA, je zcela irrelevantní, protože zcela samostatné vyřizování žádosti o podporu (dotaci) od fondu bez prostředníků potvrdil svou výpověď starosta obce – svědek Ing. M.

K výpovědi svědků ze Státního fondu životního prostředí Ing. V. a Mgr. K. žalovaný uvedl, že přestože svědci v roce 2003 ve fondu nepracovali, správci daně ozřejmili dlouhodobá interní pravidla při vyřizování žádostí a zveřejňování informací o přiznaných podporách (dotacích) až po podpis ministra životního prostředí. Tyto výpovědi svědků nepotvrdily, že by SBA mohla mít informace o žádosti obce o podporu (dotaci) z webové stránky státního fondu. Pokud podle žalobkyně není podstatné, z jakého zdroje měla SBA informace o žádosti obce o podporu (dotaci), považoval žalovaný tento závěr za vadný, protože v celém řízení je významná skutečnost, zda zprostředkovatel jím deklarované informace měl či mohl mít a pokud věrohodně neprokázal, že je měl, nemohl je ani prodat.

Žalovaný zdůraznil, že správce daně v daňovém řízení dostatečně průkazným způsobem vyvrátil oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně v celkové výši 190 000 Kč na základě 3 dodavatelských dokladů společnosti SBA a tím vyvrátil i

správnost daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2005. V celém průběhu daňového řízení žalobkyně neprokázala, že by společnost SBA informace poskytla.

Dále žalovaný uvedl, že obec Valašská Bystřice žádala dne 15.5.2003 o poskytnutí dotace v programu Snižování emisí u malých a středních zdrojů provozovaných za účelem veřejně prospěšných činností dle přílohy č. 2 čl. II směrnice č. ZP01/99 Ministerstva životního prostředí o poskytování finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí. K této žádosti se dne 5.5.2003 vyjadřovala i Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Ostrava, která uvedla že doporučuje vyhovět žádosti o podporu pro uvedenou akci. Z uvedeného vyplývá, že schválení a doporučení tohoto projektu Českou inspekcí životního prostředí, dávalo obci téměř stoprocentní šanci na získání podpory (dotace).

Součástí žádosti byly vyhotoveny jako povinné přílohy energetický audit (10.12.2002), zadání stavby „Rekonstrukce kotleny ZŠ a teplofikace centra obce Valašská Bystřice“ vyhotovená společností PROSPOL, Valašské Meziříčí (12/2002) a prohlášení o shodě a certifikát na teplovodní kotle na spalování štěrky VERNER – GOLEM. Z těchto povinných příloh dle žalovaného vyplynulo, že obec naplnila požadavky na přidělování dotací z výše uvedeného programu (ekonomická návratnost a především snížení emisí o předepsanou míru). Tvrzení žalobkyně tak označil žalovaný za liché a zpochybňující kompetentnost všech zainteresovaných společností a státních úřadů.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že důkazem o tom, že společnost SBA předmětné informace žalobkyni poskytla, nemůže být pouze izolovaná výpověď Ing. M. M.. Žalovaný totiž dle názoru žalobkyně měl veškeré důkazy - tedy smlouvy, faktury, platby a výpověď svědka Mgr. L. N. - hodnotit ve vzájemných souvislostech ve smyslu ust. § 2 odst. 3 daňového řádu.

Při nařízeném jednání zástupce žalobkyně odkázal na písemné vyhotovení žaloby se zdůrazněním, že s žalobkyní nebyla projednána zpráva o daňové kontrole a žalovaný neunesl důkazní břemeno tak, jak mu ukládá ust. § 31 odst. 8 písm. c/ zákona. Žalobkyně se naopak řádně své důkazní povinnosti zhostila, když předložila potřebné listinné důkazy a navrhla výsledky svědků. Dle jejího názoru bylo prokázáno, že obchodně využitelné informace jí společnost SBA poskytla, za tuto službu zaplatila, využila tyto informace pro svoji ekonomickou činnost a sloužily jí dokonce i k navýšení finančního rozsahu zakázky. Zástupce žalobkyně navrhl v rámci soudního řízení výsledky svědků Mgr. L. N. a L. P.

Pověřený pracovník žalovaného odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a písemné vyjádření k žalobě.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu právního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Z průběhu daňové kontroly vyplynulo, že si žalobkyně uplatnila nadměrný odpočet daně z daňových dokladů v souhrnné výši 190 000 Kč vystavených na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 15.7.2003 uzavřené mezi žalobkyní jako objednatelem a společností SBA jako zprostředkovatelem. Jejím předmětem bylo provádění marketingové a zprostředkovatelské aktivity s cílem prosazení objednatele na konkrétně určené zakázce dle této smlouvy. Jednalo se o zajištění zakázky „Kotelna na biomasu včetně rozvodů a předávacích stanic“ v obci Valašská Bystřice. Závazek vůči zprostředkovateli byl podmíněn získáním zakázky objednatelem ve výběrovém řízení a uzavřením smlouvy o dílo na uvedenou akci s obcí Valašská Bystřice a dále zajištění 80 % dotace od Státního fondu životního prostředí a splatností faktur na účet dodavatele. Činnost měla probíhat v časovém intervalu srpen 2003 až listopad 2005.

Dále krajský soud zjistil, že žalobkyně byla v rámci daňové kontroly správcem daně vyzvána k doložení, co konkrétně bylo předmětem marketingových a zprostředkovatelských aktivit prováděných společností SBA a dále k doložení, že vykázaný základ daně je ve správné výši. Nato žalobkyně reagovala podrobně obsáhlým vyjádřením, k němuž přiložila výpisy z bankovních účtů o platbách provedených ve prospěch společnosti SBA.

Tento postup správce daně i žalovaného hodnotil krajský soud z pohledu závazné judikatury Nejvyššího správního soudu vyjádřené v jeho rozsudku ze dne 18. 1. 2012, čj. 1 Afs 75/2011-62 vyjadřující se k problematice přechodu důkazního břemene. Vyplývá z ní, že v okamžiku, kdy daňový subjekt předloží na výzvu správci daně příslušné účetní doklady, z jejichž obsahu je patrná návaznost na uplatněné výdaje a jež jsou formálně bezvadné, přechází důkazní břemeno na správce daně a jeho povinností je prokázat důvodnost svých pochyb. Krajský soud tak ve světle této judikatury přisvědčil žalobnímu návrhu, dle něhož se žalobkyně v této části řízení zhostila své povinnosti nést důkazní břemeno tím, že předložila listinné důkazy ve formě zprostředkovatelské smlouvy a na ni navazujících daňových dokladů č. 25050428, č. 25050425 a č. 25050429 včetně výpisů z bankovních účtů o platbách provedených ve prospěch společnosti SBA. Bylo tedy dále na správci daně, aby existenci uzavřeného závazkového vztahu včetně realizace jeho předmětu zpochybnil.

Správce daně provedl v rámci probíhající daňové kontroly výsledky svědků, které dle jeho názoru zprostředkovatelské aktivity společnosti SBA nepotvrdily. Jednalo se o výslech svědka Mgr. L. N., statutárního zástupce společnosti SBA a Ing. M. M., starosty obce Valašská Bystřice. Obě svědecké výpovědi žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zpochybnil a podrobně uvedl rozpory, které dle jeho názoru jednotlivé výpovědi obsahovaly a to ve vazbě na

další skutečnosti v daňovém spise uvedené. Tyto závěry potvrdily dle žalovaného i informace správce daně získané od dožádaného Finančního úřadu ve Vsetíně, který provedl u obce Valašská Bystřice kontrolu dodržování dotačních podmínek a čerpání poskytnuté dotace. Nad rámec těchto důkazů provedl ještě správce daně výsledky dvou svědků, zaměstnanců Státního fondu životního prostředí. I tyto dva výsledky hodnotili správce daně i žalovaný ve prospěch svého závěru, dle něhož se zprostředkovatelská činnost neuskutečnila. Hodnocením postupu správce daně v důkazním řízení dospěl krajský soud k závěru, že ten svoje důkazní břemeno, jež na něho přešlo v souladu s ust. § 31 odst. 8 písm. c/ zákona, neunesl. Správce daně totiž relevantním způsobem nezpochybnil věrohodnost, správnost či průkaznost předložených účetních dokladů.

Krajský soud má po podrobném vyhodnocení jednotlivých svědeckých výpovědí zato, že bylo ze strany žalobkyně dostatečně prokázáno, a to především navrhovanými výsledky svědků, že se zprostředkovatelská činnost ze strany SBA uskutečnila, a tedy že smlouva o zprostředkování došla svého naplnění.

Svědék Mgr. L. N., statutární zástupce společnosti SBA, vypověděl, že smlouvu o zprostředkování podepsal a společnost SBA splnila, k čemu se smluvně zavázala, když žalobkyni informovala o existenci zakázky obce Valašská Bystřice, která měla zájem provést výstavbu kotelny na biomasu. Navrhla žalobkyni efektivitu realizace zakázky. Společnost SBA měla rovněž informace o tom, že daná obec si na realizaci zakázky vyžádala dotace ve výši 50 %, přičemž žalobkyni navrhla, aby obci doporučila zvýšit žádost o poskytnutí dotace na 80 %, neboť jí bylo známo, že šance na poskytnutí vyšší dotace je reálná. Žalobkyně tak měla jistotu, že v případě, že obci bude poskytnuta dotace ve vyšší částce, bude projekt výstavby realizovatelný. Svědek potvrdil, že s zástupcem žalobkyně jednal buď v kanceláři v Mnichově Hradišti, v sídle žalobkyně nebo v Praze a to v období let 2003 a 2004, nezajišťoval splatnost faktur, pouze nárok na provizi byl podmíněn zaplacením obcí žalobkyni. Zdůraznil přitom, že předmětem zprostředkování bylo poskytnutí informací žalobkyni, kdy vyplacení provize bylo podmíněno tím, že žalobkyně získá zakázku v případě, že obci bude vyplacena dotace ve výši 80 %, jež by umožnila rozšíření dotované akce na pokrytí celé obce. Na dotaz správce daně svědek uvedl, že potřebné informace získával z veřejně dostupných zdrojů, nejednalo se o technickou činnost, pouze o informace a postupy pro realizaci projektu, konkrétní výpočty a specializace si zajišťovala žalobkyně na základě doporučení společnosti SBA.

Z výpovědi svědka ing. M. M. krajský soud zjistil, že se žalobkyně se obcí Valašská Bystřice ohlásila před vyhlášením výběrového řízení a projevila o zakázku zájem. Žalobkyně pak zástupce obce informovala o možnosti poskytnutí zvýšené dotace, tato informace byla pro obec velice zajímavá a na základě ní si pak obec podala žádost na Ministerstvo životního prostředí. Svědek rovněž vypověděl, že společnost SBA neznal a nejednal s ní. Došlo ke zvětšení rozsahu stavby a na základě zvýšeného procenta dotace mohla obec zvětšit území, na němž mohla budovat tepelné rozvody pro připojení dalších zájemců. Svědek tak připustil, že při

výběru zájemců o veřejnou zakázku ovlivnila přístup obce právě informovanost žalobkyně.

Hodnocením jednotlivých důkazních prostředků dospěl krajský soud k závěru, že ze strany společnosti SBA se dle zprostředkovatelské smlouvy nejednalo o poskytnutí běžné zprostředkovatelské činnosti. Smyslem smluvního ujednání bylo poskytnutí informací za účelem získání zakázky na výstavbu kotelny pro obec Valašská Bystřice. Lze konstatovat, že žalobkyně i zástupce zprostředkovatele vypověděli shodně o tom, že zprostředkovatelské služby byly poskytnuty. Výpověď starosty obce pak potvrdila, že informace týkající se podmínek poskytnutí dotací sehrály svoji nezastupitelnou úlohu při výběru kandidáta ve výběrovém řízení. Výpovědi shora vzpomínané na sebe logicky navazují a nevzbuzují pochybnosti o tom, že služby poskytnuté společností SBA umožnily žalobkyni získat prioritní postavení mezi přihlášenými zájemci. Lze pouze souhlasit s žalovaným, že v každé výpovědi lze najít určité nejasnosti a nepřesnosti, nicméně v konečném hodnocení lze spatřit naopak jednotící prvek, z něhož lze dovodit cíl a účel zprostředkovatelské služby a její realizaci. Žalovaný se při hodnocení jednotlivých důkazů, zejména pak svědeckých výpovědí, soustředil na skutečnosti, které nebyly pro konečné posouzení stěžejní. Rozpory v jednotlivých tvrzeních pak neměly pro posouzení přezkoumávané věci zásadní význam. Krajský soud má naopak zato, že zásadní otázka spočívá v tom, že žalobkyně poskytla obci informace, jež získala od společnosti SBA, obec tak získala vyšší dotaci pro realizaci svého plánu, což pro žalobkyni v konečném důsledku znamenalo získání veřejné zakázky.

Krajský soud proto označil žalobu v části týkající se prokázání zprostředkovatelské činnosti ze strany SBA za důvodnou. Napadené rozhodnutí proto zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.), aniž by shledal důvod pro vyhovění žádosti žalobkyně na výslech navrhovaných svědků před soudem.

Za nedůvodnou označil krajský soud žalobní námitku dotýkající se postupu správce daně při vypracování a projednání zprávy o daňové kontrole.

Krajský soud má zato, že tento procesní postup správce daně odpovídal požadavkům kladeným na něho zákonem i daňovým řádem. Nelze přisvědčit názoru, že žalobkyni byla upřena možnost vznést všechny námitky, když správce daně projednání zprávy ukončil a samotnou zprávu odeslala poštou. Z obsahu správního spisu totiž vyplynulo, že žalobkyně byla s výsledky zjištěními při daňové kontrole seznámena již dne 15. 7. 2010. Na žádost zástupce žalobkyně bylo toto projednání přerušeno s tím, že v dalším projednání bylo pokračováno dne 19. 8. 2010. Při tomto jednání vyslovil zástupce žalobkyně nesouhlas s názory a závěry vyslovenými správcem daně. Takovýto stav však nelze hodnotit jako neprojednání zprávy. Vyplývá z něho pouze, že žalobkyně má na projednávanou věc jiné, možno říci zásadně odlišné stanovisko. Pokud správce daně její návrhy na hodnocení důkazů neakceptuje, a na základě důkazního řízení pak vyměří daňovou povinnost, může se žalobkyně domáhat revize jeho názoru cestou řádných opravných prostředků. To se

také v dané věci stalo. Za takové situace nelze však správci daně vyčítat jakékoliv procesní pochybení, tedy ani nedodržení ust. § 16 odst. 8 zákona. Nelze tedy přisvědčit námitce, že žalobkyně neměla možnost reagovat na nové skutkové a právní závěry správce daně.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch žalobkyně. Jejími důvodně vynaloženými náklady soudního řízení byl zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a odměna zástupce a jeho režijní výlohy. Odměna za zastupování se u soudních řízení dle s.ř.s. stanoví podle zásad pro mimosmluvní odměny, tedy podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Zástupce učinil 4 úkony právní služby po 2 100 Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu). Dále krajský soud přiznal žalobci nárok na úhradu 4 režijních paušálů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300 Kč. To vše bez DPH. Ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s.ř.s. sice patří u advokátů k nákladům řízení i částka, která odpovídá příslušné sazbě daně a to i v případě, kdy je advokát společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštního předpisu a plátcem je tato právnická osoba. Dané ustanovení s.ř.s. odkazuje dále na zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, který ve svém ust. § 15 uvádí, že „Advokáti mohou vykonávat advokacii jako společníci veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti nebo společnosti s ručením omezeným založené podle obchodního zákoníku, pokud předmětem podnikání takové společnosti je pouze výkon advokacie a jejími společníky jsou pouze advokáti; předmětem podnikání veřejné obchodní společnosti může být i výkon činnosti insolvenčního správce podle zvláštního právního předpisu. K tomu krajský soud z výpisu z obchodního rejstříku zjistil, že zástupce žalobkyně, tedy společnost UNTAX s.r.o., však podmínky dané ust. § 15 zmiňovaného zákona nesplňuje, neboť předmětem jejího podnikání analogicky není jen výkon daňového poradenství. Žalovaný proto byl zavázán k náhradě nákladů řízení v celkové výši uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 28. února 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu